

Sygn. akt II CSK 473/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku J. F.
przy uczestnictwie R. S.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 6 listopada 2013 r., sygn. akt VI Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik postępowania R.S. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Z. z dnia 6 listopada 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa oraz budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania, a ponadto przydatne dla rozstrzygnięcia o zasadności zarzutów skargi kasacyjnej. Sformułowane w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne opiera się na założeniu, które jest niezgodne z ustaleniami dokonanymi w sprawie, według których uczestnikowi postępowania został wypłacony zysk uzyskany w obu spółkach. Tymczasem oceny podniesionych w skardze zarzutów naruszenia prawa materialnego, z którymi związane jest sformułowane w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne, Sąd Najwyższy dokonuje na podstawie dokonanych w sprawie przez sąd drugiej instancji ustaleń, którymi - zgodnie z art. 398¹³ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - jest związany. Z tej przyczyny zagadnienie to nie jest przydatne dla rozstrzygnięcia o zasadności wniesionej skargi kasacyjnej.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia wskazać również należy, że nie zostały przez skarżącego przedstawione wystarczające motywy pozwalające na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślić bowiem należy, że wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecnictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tych elementów nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącego uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zważyć bowiem należy, że według ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego zarzut naruszenia art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. może być uwzględniony w postępowaniu kasacyjnym wyjątkowo, gdy uzasadnienie zaskarżonego skargą kasacyjną orzeczenia nie poddaje się w ogóle kontroli kasacyjnej. Nie dotyczy to sytuacji, w której uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia można zarzucić jedynie niedostateczną motywację odnośnie do jednoznacznie zajętego stanowiska przez sąd drugiej instancji. Nie przekonuje także uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, że przeprowadzone w postępowaniu apelacyjnym dowody - do których nie odniósł się wprost Sąd Okręgowy - mogły mieć istotny wpływ na dokonane w sprawie ustalenia faktyczne, a tym samym na wynik sprawy. Poza tym pominięcie części materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania apelacyjnego nie zostało wytknięte w ramach właściwego zarzutu procesowego, tj. art. 382 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

aw